

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/93/2012
Identifikačné číslo spisu:	4011200135
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4011200135.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Krajský prokurátor v Nitre, Krajská prokuratúra Nitra, Damborského 1, Nitra, proti žalovaným: 1/ Správa katastra Nitra, J. Vuruma 1, Nitra, 2/ R., bytom R., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zo dňa 26. apríla 2010 č. C 3/2010-34, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/17/2011-46 zo dňa 11. októbra 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/17/2011-46 zo dňa 11. októbra 2011 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku rozhodnutie Správy katastra Nitra zo dňa 26. apríla 2010 č. C 3/2010-34, ktorým žalovaný 1/ podľa § 30 ods. 1 písm. e/ a g/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) zastavil konanie vo veci návrhu Štefana Bleha (žalovaného 2/; v správnom konaní navrhovateľa), na vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníctva inou osobou - štátom podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“) k (v rozhodnutí špecifikovaným) pozemkom nachádzajúcim sa v katastrálnom území Dolné Štitáre.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že sa stotožnil s názorom žalobcu že vo veci návrhu žalovaného 2/ na rozhodnutie podľa § 12 ods. 1 písm. b/ správny orgán aplikoval zákon č. 180/1995 Z. z. nesprávne, nakoľko podľa § 5 v spojení s § 3 v zmysle citovaného zákona nerozhoduje iba kladne ale môže rozhodnúť i inak. Zákon síce explicitne neupravuje postup správneho orgánu v prípade vydania negatívneho rozhodnutia, t. j. pokiaľ sa skutočnosti namietané ako odporujúce skutkovému stavu, z ktorého vychádzalo notárske osvedčenie, nepreukážu ako odporujúce. Žalovaný správny orgán bol preto povinný preskúmať návrh žalovaného 2/ R. a rozhodnúť o ňom, pretože

systematika týchto zákonov oprávňuje správny orgán vydať nielen kladné rozhodnutie, ale aj záporné, teda zamietnuť návrh, ak nie sú splnené podmienky na kladné rozhodnutie, z dôvodov vyššie uvedených.

Zákon správneho orgánu za danej situácie neumožňoval vydať žalobou napadnuté rozhodnutie a konanie zastaviť z dôvodu podľa § 30 ods. 1 písm. g/ Správneho poriadku u nehnuteľností označených parcelným číslom podľa druhého výroku rozhodnutia, lebo podľa názoru súdu bolo povinnosťou prvostupňového správneho orgánu vysporiadať sa s otázkou, či notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva bolo vydané v súlade s § 63 Notárskeho poriadku, a teda zistiť, či toto notárske osvedčenie nebolo vydané na základe údajov odporujúcim skutočnostiam v zmysle návrhu žalovaného 2/. I keď, podľa názoru súdu, správny orgán na úseku katastra v rámci vymedzenej právomoci nemá právomoc skúmať, či boli splnené podmienky vydržania vlastníctva tak ako to upravuje § 134 Občianskeho zákonníka, nakoľko túto právomoc zveruje zákon iba súdom, poukázal na to, že notárska zápisnica musí obsahovať vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa osobitného predpisu, s čím sa správny orgán nevysporiadal. Pokiaľ teda správny orgán konanie zastavil bez toho, aby vyhodnotil dôvodnosť návrhu rozhodol predčasne.

S poukazom na tvrdenie, že nehnuteľnosť, ktorú dostali do užívania jeho právní predchodcovia ako náhradný pozemok za ich pôvodný pozemok, žalovaný 2/ preukázal právny záujem na vydaní takého to rozhodnutia tým, že v roku 1969 v rámci HTÚP došlo k výmene pozemkov, ktoré teraz nemôže užívať, lebo časť parcely nadobudol do vlastníctva na základe notárskej zápisnice J. E. v roku 2008 a následne darovacím úkonom M. U., parcela prestala byť vo vlastníctve štátu a žalovanému 2/ bolo tak znemožnené jej užívanie. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na ust. § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 47/1955 Sb. v spojení s § 9, z obsahu ktorého vyplýva, že užívateľ pridelený pozemok do náhradného užívania nemohol scudziť, ani zaťažiť, pretože k nemu nemal žiadne vlastnícke právo, len právo užívacie a vlastnícke právo mal k pôvodnému pozemku. Aj keď toto nariadenie bolo zákonom č. 333/1991 Zb. o pôde zrušené, užívateľom pozemkov v rámci HTÚP zostalo zachované vlastnícke právo k pôvodným pozemkom, ak vedľa preukázať ich nadobudnutie.

Krajský súd ďalej žalovanému vytýkal, že z jeho spisového materiálu nevyplýva, či návrh podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. bol podaný včas a v rámci námietok podľa § 7 zákona č. 180/1995 Z. z., ani kedy sa konanie o obnovu evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim pre katastrálne územie C. skončilo, keď návrh žalovaného 2/ bol doručený žalovanému dňa 14.12.2009 avšak bez náležitého stanoviska v zmysle § 12 ods. 2 zákona a tiež. či komisia rozhodovala o tomto návrhu v zákonnej lehote. Za pochybenie označil aj postup žalovaného v súvislosti so zisťovaním, či prebieha na súde konanie o určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam parc. č. XXXX/XXX a XXXXX/XXX, keďže sa v spise nachádza iba písomný dopyt adresovaný Okresnému súdu Nitra, či sa vedie konanie, ale žalovaný rozhodol napriek tomu bez odpovede súdu.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že postupom žalovaného došlo k nezákonnému vydaniu rozhodnutia, nakoľko zistenie skutkového stavu je nedostačujúce a v konaní bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný 1/ odvolanie ktorým namietal, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že konanie podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. je konaním návrhovým a navrhovateľ musí preukázať, že o vydanie rozhodnutia má právny záujem, čo v tomto konaní navrhovateľ aj napriek výzve nepreukázal. Nepreukázal, že pozemky sú vo vlastníctve štátu, ani skutočnosť, že ide o pozemky totožné s par. č. XXXX/X, ani to, že vstúpil do užívania predmetných pozemkov po svojich právnych predchodcoch. Súd sa nevysporiadal s otázkou, či navrhovateľ v správnom konaní bol oprávnený na podanie návrhu a či preukázal právny záujem.

Nevysporiadal sa ani s tým, že priebeh hranice parc. č. XXXX/X, ktorú mali dostať do náhradného užívania právní predchodcovia žalovaného 2/ nie je možné určiť, nakoľko nie je evidovaná v žiadnych geodetických a technických podkladoch a nie je tým ani preukázané, že túto parcelu je možné identifikovať na parcely zobrazené v platnej katastrálnej mape, ktoré sú predmetom konania.

Ďalej súdu vytýkal, že sa nevyporiadal s tým, že predmetom konania sú okrem dvoch pozemkov, pozemky, ktoré sú evidované v listoch vlastníctva v prospech ich vlastníkov na podklade iných listín a nie na podklade notárskeho osvedčenia vyhlásenia o vydržaní alebo o zápise za vlastníka podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z..

Žalovaný 1/ trval na názore, že podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. je možné vydať len kladné rozhodnutie vo veci, keďže neobsahuje ustanovenie o zamietnutí návrhu. Ak správny orgán nezistí údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní alebo o zápise za vlastníka, nie je príslušný na konanie a konanie zastaví. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. g/ Správneho poriadku bolo predčasné a poukázal na to, že v čase vydania rozhodnutia mal za preukázané, že na Okresnom súde Nitra sú vedené konania vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX v konaní č. k. 12C/219/2009, a s parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX v konaní 15C/228/2009. Pripustil, že v druhom výroku napadnutého rozhodnutia sú omylom uvedené parcely XXXX/XXX a XXXX/XXX, ktoré mali byť uvedené v prvom výroku.

Za nepravdivé označil konštatovanie krajského súdu, že zo spisu nevyplýva, či o návrhu bolo rozhodnuté do schválenia registra, pretože z rozhodnutia správneho orgánu je zrejmé ako bude zaevidované vlastnícke právo k parc. č. XXXX/XX po zápise ROEP.

Vzhľadom na uvedené žiadal žalovaný 1/ napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietnuť.

Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobca poukázal na to, že aj v prípade, keď zákonná úprava *expressis verbis* neobsahuje alternatívu o zamietnutí návrhu, z logiky samotného návrhového konania vyplýva, že správny orgán môže návrhu buď vyhovieť, alebo ho zamietnuť. So skutočnosťami, ktoré správa katastra vyčíta súdu, že sa s nimi nevysporiadal, sa mala v prvom rade vysporiadať samotná správa katastra v správnom konaní a nie tieto svoje povinnosti presúvať na súd. Obsah odvolania preto jednoznačne dáva za pravdu žalobcovi a jeho tvrdeniam o tom, že správa katastra nevykonala riadne dokazovanie a nerešpektovala ustanovenia § 3 ods. 1, 4 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Ak by správa katastra konala riadne podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, zistila by, že osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva boli vydané v rozpore s ustanoveniami § 63 Notárskeho poriadku a § 134 Občianskeho zákonníka. Už samotný omyl vo výroku je dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 Správneho poriadku z dôvodu nepresnosti výroku. Podľa názoru žalobcu navrhovateľ v správnom konaní dostatočne preukázal právny záujem na vydaní rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. tým, že jeho právni predchodcovia užívali pozemky tvoriace predmet vydržania a aj on mal záujem tieto pozemky ďalej užívať. Správa katastra v konaní vôbec nechránila záujmy štátu pred záujmami subjektov, ktoré sa pochybným spôsobom snažia získať vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolanie zamietol a napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného 1/ nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. februára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ OSP zrušené rozhodnutie Správy katastra Nitra zo dňa 26. apríla 2010 č. C 3/2010-34 a vec jej bola vrátená na ďalšie konanie. Predmetným rozhodnutím žalovaný 1/ podľa § 30 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov zastavil konanie vo veci návrhu R. T., na vydanie rozhodnutie o potvrdenie

nadobudnutia vlastníctva inou osobou - štátom podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z.“) k pozemkom parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 1678 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 786 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 658 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 1677 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, nachádzajúcim sa v katastrálnom území C. a podľa § 30 ods. 1 písm. g/ Správneho poriadku zastavil konanie vo veci návrhu R. T. na vydanie rozhodnutia o potvrdení nadobudnutia vlastníctva štátom podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., k pozemkovom parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 805 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 802 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere 778 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere 221 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere 902 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 640 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 157 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, parcelné č. XXXX/XXX - orná pôda o výmere 1281 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v podiele 1/1, nachádzajúcim sa v katastrálnom území C..

Z administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný 2/ návrhom zo dňa 30.06.2009 žiadal vydať rozhodnutie o potvrdení nadobudnutia vlastníctva štátu podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., pretože podľa neho v osvedčeniach o vydržaní, na základe ktorých bolo zapísané vlastnícke právo k parcelám č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX v katastrálnom území C., sú nezrovnalosti a osvedčenia boli vydané v rozpore so zákonom, konkrétne v § 134 Občianskeho zákonníka a § 63 Notárskeho poriadku.

Správa katastra Nitra svoje rozhodnutie č. C 3/2010-34 zo dňa 26.04.2010 odôvodnila tým, že v rámci konania ROEP nebolo dostatočne preukázané, že štát je vlastníkom pôvodnej nehnuteľnosti parcela č. XXXX/X z ktorej boli vytvorené parcely registra C parcelné č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX v katastrálnom území C.. V konaní neboli zistené údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní predmetnej nehnuteľnosti, resp. jej časti, nakoľko zápisy v katastri nehnuteľností k uvedeným parcelám boli vykonané v súlade s verejnými listinami, osvedčeniami notára, predloženými na zápis do katastra nehnuteľností záznamom. Vlastnícke právo u niektorých predmetných nehnuteľnostiach bolo prevedené na inú osobu. Je toho názoru, že navrhovateľ dostatočne nepreukázal právny záujem o vydanie rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. nie vo svoj prospech, ale v prospech štátu. Pokiaľ ide o Rozhodnutie o výmene pozemkov v rámci HTÚP vydané Poľnohospodárskou komisiou rady MNV v Dolných Štitároch, ktoré predložil, ide tu o náhradný pozemok, ktorý bol právnym predchodcom navrhovateľa vyčlenený do užívania. Oprávnenosť držby nie je možné odvodzovať od rozhodnutí o pridelení náhradných pozemkov. Zistil, že žiadny technický podklad v ktorom by bol zobrazený priebeh hraníc parciel pridelených v rámci konania HTÚP sa na správe katastra nenachádza, a preto nie je možné určiť, kto je v súčasnosti vlastníkom parcely označenej v rozhodnutí č. 1969/26 zo dňa 17.09.1969 o pridelení náhradného pozemku ako parcela č. XXXX/X, nie je možné identifikovať s parcelami zobrazenými v platnej katastrálnej mape. Prešetrili aj vlastníctvo k parcele č. XXXX/XX, ktorá bola uvedená v tom istom rozhodnutí. Časť je vo vlastníctve titulom dedičského rozhodnutia, zvyšok vlastníckeho práva ešte nie je v katastri nehnuteľností zapísaný. Správa katastra odporučila navrhovateľovi v katastrálnom konaní nech sa obráti so svojou žiadosťou o užívanie pozemku na príslušnú poľnohospodársku organizáciu, ktorá má pozemky v užívaní, aby mu pridělila do náhradného užívania také pozemky, ku ktorým bude mať riadny prístup. Bolo zistené, že navrhovateľ v katastrálnom konaní nie je v katastrálnom území C. vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti, ani v rámci spracovania registra obnovenej evidencie pozemkov nepredložil komisii žiadnu právnu listinu, na základe ktorej by vlastnil nehnuteľnosti v katastrálnom území C.. Nepreukázal ani, že osoby uvedené v rozhodnutí č. 1969/26 z 17.09.1969 sú jeho právni predchodcovia. Podľa názoru správy katastra ust. § 12 zákona č. 180/1995

Z. z. umožňuje vydať len kladné rozhodnutie a keďže skutočnosti uvedené v tomto ustanovení nezistila, nie je príslušná na konanie v predmetnej veci a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu na ďalšie konanie, preto konanie o parcelách podľa prvého výroku zastavila. Pokiaľ ide o konanie týkajúce sa parciel podľa druhého výroku rozhodnutia, nejde tu o návrh podľa § 12 zákona č. 180/1995 Z. z., ale ide o sporné vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam a prebiehajú tu súdne konania o určenie vlastníckeho práva. Preto konanie aj v tejto časti zastavila.

Proti tomuto rozhodnutiu podal protest prokurátor a žiadal rozhodnutie správy katastra zrušiť a nahradiť rozhodnutím v súlade so zákonom, nakoľko správa katastra nevykonala dostatočné dokazovanie a vo veci rozhodla predčasne, bez presného a úplného zistenia stavu veci. Vzhľadom na to, že jeho protestu nebolo vyhovené, následne podal žalobu na krajský súd, ktorý svojím rozhodnutím napadnuté rozhodnutie správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a pripojeného administratívneho spisu ako aj spisu krajského súdu dospel odvolací súd k záveru, že závery súdu prvého stupňa vychádzajú z náležitým spôsobom zisteného skutkového stavu a správnej aplikácie príslušných zákonných ustanovení.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250b ods. 5 OSP prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovené protestu.

Podľa § 250 ods. 6 OSP účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. ak sa v konaní zistia údaje odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzalo notárske osvedčenie vyhlásenia o vydržaní alebo o zápise za vlastníka alebo protokol a zoznam o prechode vlastníctva veci štátu na obec, správny orgán môže na návrh rozhodnúť:

a) potvrdiť nadobudnutie vlastníctva vydržaním inou osobou,

b) potvrdiť, že pozemky sú vo vlastníctve štátu alebo inej osoby,

a to aj vtedy, ak sú dotknuté pozemky a právne vzťahy k nim evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií; vydaním rozhodnutia správneho orgánu strácajú osvedčenia alebo protokoly a zoznamy platnosť.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. návrh na vydanie rozhodnutia podľa odseku 1 podáva komisii ten, kto o vydanie rozhodnutia preukáže právny záujem, najneskôr však v lehote ustanovenej na podanie námietok (§ 7 ods. 2). Komisia návrh posúdi a so svojím stanoviskom ho predloží správne mu orgánu na rozhodnutie.

Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 180/1995 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 možno podať opravný prostriedok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 12 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z. z. ak správny orgán o návrhu podľa odseku 1 nerozhodne do schválenia registra, zaradia sa tieto pozemky do súpisu pozemkov uvedených v § 8 ods. 1 písm. b/. Evidovaný vlastník nemôže do rozhodnutia správneho orgánu s týmito pozemkami nakladať.

Podľa § 12 ods. 5 zákona č. 180/1995 Z. z. rozhodnutie vydané podľa odseku 1 je verejná listina, na ktorej základe sa vykoná zápis do katastra nehnuteľností.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy.

Podľa § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že nie je príslušným na konanie a vec nemožno postúpiť príslušnému orgánu.

Podľa § 30 ods. 1 písm. g/ Správneho poriadku správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že pred podaním návrhu vo veci začal konať súd, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 63 Notárskeho poriadku osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu sa vydáva formou notárskej zápisnice.

Notárska zápisnica musí obsahovať:

- a) vyhlásenie účastníka, že splnil podmienky vydržania podľa osobitného predpisu, najmä okolnosti odôvodňujúce začatie oprávnenej držby, trvanie a nepretržitosť držby. K vyhláseniu účastník dokladá
 1. vyjadrenia osôb, ktorým posledný zápis v katastri nehnuteľností preukazuje vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu, alebo ich právnych nástupcov, ak sú tieto osoby známe, že nemajú k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
 2. vyjadrenie obce, v ktorej katastrálnom území sa nehnuteľnosť nachádza, že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
 3. vyjadrenie právnickej osoby, ktorá je príslušná na správu nehnuteľností podľa osobitného predpisu alebo má právo nakladať s nehnuteľnosťami podľa osobitného predpisu, že nemá k vzniku vlastníckeho práva alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu výhrady,
- b) označenie dôkazov, ktoré boli notárovi predložené na potvrdenie osvedčovaných skutočností,
- c) uvedenie dňa, ktorým účastník nadobudol vydržaním vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Po vyhodnotení obsahu odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje.

Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že nemožno súhlasiť s názorom žalovaného vyplývajúceho zo samotného rozhodnutia ako aj z dôvodov jeho odvolania, že v konaní podľa § 12 ods. možno vydať len kladné rozhodnutie. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom vysloveným žalobcom a potvrdeným súdom prvého stupňa, že napriek tomu, že ust. § 12 zákona č. 180/1995 Z. z. neobsahuje výslovnú úpravu formy záporného rozhodnutia o podanom návrhu, je zrejmé, že ide o konanie návrhové, v ktorom keď sa nepreukáže splnenie podmienok na vyhovie návrhu niektorou zo zákonom predpokladaných alternatív, logicky musí byť o takomto návrhu rozhodnuté formou negatívneho rozhodnutia t. j. nevyhovie návrhu resp. jeho zamietnutím. Krajský súd dôvodne poukázal na ust. 5 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z., odkazujúceho na všeobecné predpisy o správnom konaní (ak nie je v tomto zákone stanovené inak, alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy), ktorým je - zákon č. 71/1967 Zb. - Správny poriadok, z ktorého ust. § 47 upravujúceho náležitosti rozhodnutia možno logickým výkladom jeho ods. 1 dospieť dôvodne k záveru o existencii aj negatívnych rozhodnutí, ktorými sa „nevyhovuje“ účastníkom v plnom rozsahu.

Žalovaný tým, že výrokom zastavil konanie o návrhu účastníka 2/ z dôvodu tvrdeného nedostatku vlastnej príslušnosti na konanie (§ 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku), vydal len procesné rozhodnutie, ktorým zaujal stanovisko k vlastnej (ne)príslušnosti na taký druh konania o takom návrhu. Zo systematiky zákona č. 180/1995 Z. z. však jeho vecnú príslušnosť konanie možno nepochybne vyvodiť (§ 3 ods. 2 písm. a/, § 12), čo napokon vyplýva aj zo záhlavia jeho rozhodnutia, preto bolo jeho povinnosťou vychádzať z príslušných ustanovení citovaného zákona a rozhodnúť o uplatnenom nároku žalobcu vyplývajúceho z práva hmotného meritórnym rozhodnutím s hmotnoprávnymi účinkami, ktorého výrok obsahuje autoritatívne stanovisko (pozitívne, resp. negatívne) správneho orgánu k otázke, ktorá je predmetom konania. Nemožno opomenúť, že v predmetnej veci je preukázanie právneho záujmu na vydanie rozhodnutia hmotnoprávnou podmienkou návrhu, ktorej splnenie, resp. absencia má nepochybne vplyv na formu autoritatívneho výroku správneho orgánu. Vzhľadom na to, že žalovaný v predmetnej veci takto nepostupoval trpí jeho konanie vadou, ktorá má za následok nezákonnosť jeho rozhodnutia, čo je samo o sebe dostatočným dôvodom na jeho zrušenie (§ 250j ods. 2 písm. e/ OSP).

Rovnako dostatočným dôvodom pre zrušenie celého rozhodnutia bola obsahová chyba druhého z výrokov rozhodnutia, ktorým žalovaný zastavil konanie o tam uvedených pozemkoch v zmysle § 30 ods. 1 písm. g/ Správneho poriadku a okrem iných aj o pozemkoch, o ktorých sa však zákonný dôvod

na zastavenie konania nepreukázal, čo pripustil aj žalovaný.

V súvislosti s v odvolaní namietaným konštatovaním nedostatočne zisteného skutkového stavu ako ďalšieho dôvodu pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného (§ 250j ods. 2 písm. c/ OSP), odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že žalovaný napriek popieraniu vlastnej príslušnosti na konanie vykonal zisťovanie o niektorých skutočnostiach majúcim význam pre meritórne rozhodnutie vo veci (právny režim dotknutých pozemkov, právny záujem navrhovateľa), jeho zistenia a ich vyhodnotenie, okrem toho, že nenašli svoj výraz v relevantnej forme meritórneho výroku jeho rozhodnutia, neboli bez pochybností (napr. s poukazom na výpoveď žalovaného 2/ na pojednávaní dňa 11.10.2011 o existencii náhradného pozemku užívaného jeho právnymi predchodcami a príbuzenskom pomere k nim) a najmä z rozhodnutia nevyplýva, že svoje zistenia ohľadne konkrétnych pozemkov iniciované navrhovateľovým návrhom konfrontovala s údajmi obsiahnutými v notárskych zápisniciach (tak ako predpokladá zákon), či zistila rozpory medzi nimi a aké konkrétne závery z takýchto zistení vyvodila. Púhe konštatovanie, že v rámci konania neboli zistené skutočnosti odporujúce skutočnostiam, z ktorých vychádzali notárske osvedčenia o vydržaní nehnuteľnosti resp. jej časti, pretože zápisy v katastri nehnuteľností ku príslušným parcelám boli vykonané v súlade s verejnými listinami nemožno považovať za dostačujúce.

Odvolací súd neprihliadol na tie odvolacie námietky žalovaného, ktoré súdu prvého stupňa vytýkali nedostatočné vysporiadanie sa so skutočnosťami v nich vytýkanými z dôvodov, že bolo povinnosťou predovšetkým správneho orgánu v súlade s ust. § 32 ods. 1 Správneho poriadku vysporiadať sa bez pochybností s otázkami podstatnými pre meritórne rozhodnutie vo veci týkajúcimi sa tak právneho záujmu účastníka 2/ o vydanie rozhodnutia a v tejto súvislosti či pozemky sú vo vlastníctve štátu, či ide o pozemky totožné s parc. 1064/2 a či vstúpil do užívania po svojich právnych predchodcoch, ako aj konkrétnych skutočností, z ktorých vychádzali notárske osvedčenia ohľadne dotknutých pozemkov, na čo dôvodne poukázal súd prvého stupňa.

Odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu (na ktoré odkazuje) a konštatuje, že tento nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania nepovažoval rozhodnutie žalovaného za zákonné, žalobe vyhovel a napadnuté rozhodnutie žalovaného z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a e/ OSP zrušil. Námietky žalovaného uvádzané v odvolaní neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým tento súd dospel a dostatočne presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia.

O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky, a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP, § 246c a § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu právo na ich náhradu nevzniklo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.